

Az egyháztörténet magunkra vonatkoztatása

1. tevékenység

AZ EVANGÉLIUM PRÉDIKÁLÁSA

Joseph Smith próféta ezt írta: „Az üldöztetés nem állította meg az igazság előrehaladását” (*History of the Church*, 4:540). Az Úr korábban a Tizenkét Apostol Kvórumának számos tagját elhívta missziós szolgálatra a tengerentúlon. A betegségek és a nehézségek ellenére ezek az eltökélt fivérek engedelmesen elhagyták Nauvoot, hogy szolgáljanak. Ennek az eredményeként emberek ezrei – elsősorban Angliából – nyertek tanúságot Istenről, csatlakoztak az egyházhoz, és utaztak Nauvooba. Hatalmas erővé váltak az egyház számára.

Olvasd el az 1 Nefi 3:7-et és a Tan és szövetségek 3:1-et, és gondold át, miként kapcsolódnak a misszionáriusi munka fentebbi példájához.

2. tevékenység

A SEGÍTŐEGYLET MEGSZERVEZÉSE

Miközben a szentek a Nauvoó templomot építették, néhány nővér észrevette, hogy a templomon dolgozó férfiak közül soknak nincs megfelelő cipője, nadrágja és ingje. Az Úr sugalmazására nők egy csoportja összeszerveződött, és elkezdtek együtt dolgozni ezen ruhadarabok biztosításán. Más, akkori csoportulásokhoz hasonlóan, ők is írtak egy alapító okiratot. A dokumentumot bemutatták Joseph Smithnek, hogy jóváhagyja azt.

„Mikor Joseph meglátta, azt mondta, hogy ez a legjobb ilyen okirat a maga nemében. »De nem erre van szükségük – mondta. – Mondd meg a [nővéreknek], hogy az Úr elfogadta felajánlásukat, és valami jobbat tartogat a számukra. [...] Megszervezem az asszonyokat a papság alatt, a papság mintáját követve.«”
(*Saints*, 1:448.)

1842. március 17-én Isten azt az utasítást adta Joseph Smithnek, hogy szervezze meg a Segítőegyletet. Isten ma is arra ösztönzi a segítőegyleti vezetőket, hogy szolgálják és erősítsék az egyház tagjait és másokat.

Olvasd el a Tan és szövetségek 58:26–28-at, és keresd meg benne, hogyan vonatkoznak ezek a versek a sugalmazott nőkre, akiknek a tettei a Segítőegylet megalapításához vezettek.